

Kettős jubileumi ünnep

Kettős jubileumot ünnepelt 2014. szeptember 27-én a Kereszténydemokrata Néppárt. Az országos választmány ünnepi ülésével emlékezett az előd Demokrata Néppárt hetven évvel előbbi (1944. október 13.) és a párt – immáron Kereszténydemokrata Néppárt néven – huszonöt évvel ezelőtti (1989. szeptember 30.) újjáalakulására a Budai Ciszterci Gimnázium dísztermében. Az eseményen részt vett és beszédet mondott Orbán Viktor miniszterelnök és átadták a Barankovics-emlékérmet, amelyet idén Gábor J. Dzsingisz kapott.

„A Kereszténydemokrata Néppárt nagy, jelentős és befolyásos párt a magyar közéletben”

Orbán Viktor beszéde a KDNP országos választmányának ülésén

Váltt vállnak vetve, együtt küzdöttünk az elmúlt években, és együtt értünk el komoly sikereket. Ma itt, Önök között mindannyian megérezhettük, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt nagy, jelentős és befolyásos párt a magyar közéletben. Ha valaki, akkor Önök elmondhatják, hogy ha nagynak látszanak, az azért van, mert óriások vállán állnak. Ma, a Kereszténydemokrata Néppárt megalakulásának hetvenedik, újjáalakulásának huszonötödik évfordulóján az ifjabb párt elnökeként köszöntöm az idő próbáját is kiálló szövetségünket és – ami még fontosabb – az idő próbáját kiálló szövetségünket is.

A Kereszténydemokrata Néppárt mindig is európai párt volt. A Nyugat legértékesebb tradícióját követte, igazi kapocsként kötötte Magyarországot a Nyugathoz. Illő hát, hogy mai köszöntöm is európai összefüggésben köszöntse és európai horizonton helyezze el az Önök pártját. Mindannyian látjuk, hogy hatalmas változások zajlanak ma a világban. Ma még talán felbecsülni sem tudjuk, milyen mélységű rengéseket indított el a 2008-as év, amely a korábban rendíthetetlennek és kikezdetlennek hitt nagy nyugati pénzügyi rendszer alapjait megrendítette. Ha mi, magyarok nem lettünk volna bátrak, és ha nem lettünk volna képesek időben megérteni ezt a kihívást, bizonyosan minket is maga alá temetett volna.

A második évezred első évtizedének vége olyan határkő, amely világosan jelzi számunkra, hogy valami végérvényesen lezárult.

– Folytatás a 10. oldalon –

„Meggcselekedtük azt, amiért az alapító atyák hetven éve megalapították a pártunkat!”

Semjén Zsolt beszéde a KDNP országos választmányának ülésén

A kereszténydemokrácia az európai és a magyar szellem- és politikátörténetnek szerves része. Sem Európa, sem Magyarország politikátörténetét nem lehet megérteni, ha nem ismerjük a kereszténydemokrácia történetét.

Barankovics István mondotta, hogy három dolog hatott rá alapvetően: Az egyház szociális tanítása; a Rerum Novarum és a Quadragesimo Anno szociális enciklikák; Szabó Dezső Elsodort faluja és Prohászka Ottokár keresztényszociális hitvallása.

1891-ben XIII. Leo pápa kiadta a Rerum Novarum című nagy szociális enciklikát a munkáskérdésről, ami a keresztényszociális gondolkör alapja, és ezt erősítette meg az 1931-ben XI. Pius által kiadott Quadragesimo Anno. Mindez azért kulcsfontosságú, mert minden politikai program, minden politikai cselekvés a mögötte álló emberkép függvénye. Ha az emberkép téves, akkor az arra épülő társadalom is embertelen lesz. Tehát a keresztény antropológia a kiindulópont, mert ebből a keresztény antropológiából következik az egyház társadalmi tanítása, ebből pedig a keresztény politikai cselekvés. Ennek a politikai filozófiának a legfontosabb sarokköve, hogy a perszonalizmust állítja középpontba. Tehát a személyiség tiszteletének az elvét, kimondva - Jacques Maritainre érdemes itt utalni -, hogy az emberi személy az, amire mindennek irányulnia kell, hogy az emberi személy kiteljesedhessen. De nem egy liberális individualizmus leszűkítésében, hanem a közösségre való irányultságban, hiszen csak más személyek által lehetünk azzá, amivé lennünk kell.

– Folytatás a 7. oldalon –

Kivették részüket a KDNP-s jelöltek a győzelemből

FORRÁS: KDNP.HU, MTI

Sikeresen értékelte a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője a párt jelöltjeinek szereplését az önkormányzati választáson. Harrach Péter október 14-i sajtótájékoztatóján azt mondta, hogy kivették részüket a főlyenes győzelemből. Hozzátette: a Fidesz-KDNP szövetség színeiben 14 helyen indult kereszténydemokrata jelölt, és 11 helyen nyert. A győztes helyek közül kiemelte a III. kerületet, Egert, Tatát, Vácot, Kisvárdát, Mátészalkát és Szombathelyt.

– Folytatás a 12. oldalon –

Keresztes Sándor a kereszténydemokrácia zászlóvivője volt

Magyar hazafinak, a kereszténydemokrácia zászlóvivőjének nevezte Keresztes Sándor egykori politikust a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke október 5-én a Kolozs megyei Magyarokereken. Semjén Zsolt erről azután beszélt, hogy felavatták a településen született volt vatikáni nagykövet emléktábláját. Keresztes Sándornak óriási szerepe volt abban, hogy a Barankovics-pártot át lehetett menteni a rendszerváltozásra és napjainkig. A párt volt tiszteletbeli elnöke tavaly hunyt el.

FORRÁS: KDNP.HU, MTI

A Barankovics István Alapítvány a KDNP újjáalakulásának 25. évfordulóján tisztelettel emléktábla-állítással Keresztes Sándor, az 1944-49. között működő, a kommunisták által ellehetetlenített Demokrata Néppárt alapító tagja, volt vatikáni nagykövet előtt.

– Folytatás a 11. oldalon –

Barankovics István: A keresztény demokráciáról (részlet)

Mi a szabdság?

„A szabadság az embernek az a szellemi és erkölcsi képessége, hogy választani tud az előtte álló lehetőségek között, választani tud a jó és a rossz között, vagyis az ember belső kényszerűtől mentesen tud megnyilatkozni. Az ember mint természeti lény, nem szabad. Ellenben mint szellemi és erkölcsi lény, aki testét hatalmában tartja, szabad. Belső világunk teljesen kényszermentes, hacsak betegek nem vagyunk. Hogy mit gondolok, mit érzek és mit akarok, abba más nem tud beleszólni. A börtönben is szabadságról álmodhatom, a rosszban is a jót remélhetem, sőt még alakoskodni, hazudni is tud az ember, jóindulat mögé rejtí ártó szándékát és haragvó arca alatt jóindulatot táplálhat. A külső világnak nincs eszköze arra, hogy ezt a belső világunkat megfogja. Senki sem lát a lelkünkbe.

De az embernek az a képessége, hogy a rosszat tudja választani, még nem jelenti azt a jogát, hogy a rosszat választhatja. Az ember felelősséggel tartozik szabadságának gyakorlásáért, de hogyan lehetne valakit felelősségre vonni olyasvalamiért, amit jogában állt végbevenni? A felelősség éppen abból származik, hogy szabadságunk okán csak képességünk, de nem jogunk van meg a rossznak választására.

Azonban az ember társas lény is, tehát azt a szabadságot is igényli, amely kifelé megnyilatkozhat. Az ember a gondolatközlésnek és a cselekvésnek szabadságát is igényli. Ez a szabadság már olyan hatalom, amelyet mások is érinthetnek és amely másokat is érinthet. Ez a szabadság nem belső világunkban, hanem a társas életben érvényesül. Szabályozása tehát arra a hatalomra tartozik, amely a közösségi élet szabályozója: az államra. Könnyű belátni, hogy a szabadság szabályozást igényel egyszerűen azért is, mert a szabadságnak létfeltétele a rend, amely viszont szabályozottság nélkül nem lehetséges. A szabadság rend nélkül anarchia. Szabadság rend nélkül, zene harmónia nélkül.

Wilson egyenest a harmóniában látja a társas szabadságnak lényegét. A szabadság – írja – „olyanféle, mint egy nagy gép, amelynek részei olyan ügyesen és gondosan vannak összeállítva, hogy mozgásukban nem gátolják egymást, mert különben elromlik és megáll a gép. Az ember is csak ott szabad, ahol minden erő és minden érdek, az egyesé úgy mint az osztályoké, a kormányzóké és uralkodóké helyes cselekvésre együvé kapcsolódik. Ahol a férfiak és asszonyok felszabadultak mindentől, ami akadályozná őket, hogy a legjobbat akarják és tegyék és vidám reményüket valóra váltsák”.

De szükséges a szabadságot korlátozni azért is, hogy ne legyen korlát-

Demokrata párti képviselők a parlamentben

A Demokrata Néppárt választási nótája.

„Njítva van a százados úr ablaka... című közismert népdal dallamára.

Kétféle zászló leng mostanság minálunk, Az a kérdés, hogy mi melyikhez állunk. Demokrata Néppárt a nemzetit lengeti, Másikat pedig az ellentél tűzte ki. Leng a zászló, fennen leng a magasba, A keresztet jegyezd majd a 6-osba!

Képviselő választás lesz minálunk, Az a kérdés, hogy mi melyikhez állunk. Minden magyar, ki hazáját szereti, Diadalra a Néppártot segíti. Leng a zászló, fennen leng a magasba, A keresztet jegyezd majd a 6-osba!

Szavazzunk a 6-os listára!

F. k.: Koltai István, Sarlai nyomda, Sümeg.

6 **Ellenzéki párt vagyunk!**

Magyarok!

Ellenzéki párt vagyunk!

Nem a köztársaság és demokrácia ellensége, de a kormányzat szigorú, megalkuvást nem ismerő keresztény ellenzéke. Ha szabadon lehet beszélni a kommunista eszméről, akkor legyen szabad beszélni a jogtörő gondolatot magában foglaló keresztény demokrácia eszméjéről is és lehesse nyíltan fellépni a kérdés:

Magyarok! Válasszunk, mit akartok: kommunizmust, vagy keresztény magyar demokráciát?

Akinek azmi a családi élet, akinek legfőbb vágya a legteljesebb emberi jogokra felépülő békes együttműködés, az **VELŐNK JON!**

Világosítást várunk. Célunk a keresztény állameszme megvalósítása. Kereszténység és magyarság számunkra elválaszthatatlan és erősebb, legszentebb örökségünk.

ELLENZÉK, hogy az állam bármilyen osztályuralom, párturalom, vagy egyéni önkény kiszolgálója, vagy elnyomó eszköz lehet. **NEM IGERENK** olyani, amit lehetetlen megvalósítani. Nem fogjuk, hogy a magyar fölét márról-bolnapra fejfel-mézei folyó Kánaánra változtatjuk, de **IGERENK ES FOGADJUK**, hogy sem a népszerűség hajhászása, sem a pénz vagy rábeszélés, sem pedig a fényes ünnepi díszlettel szembeállított **Ellenzéki demokrácia** kezesség és megvalósíthatatlan. Programunk nyílt és őszinte kormányképes program, mely hivatali biztosítást minden magyar számára a jövőtől függetlenül hazája fölött!

Az Isten Téged is szabadságra és egyenlőségre teremtett!

Szavazatoddal döntsd el sorosod újabb eszerésé, Hited és meggyőződésed szerint válassz a kommunizmus és a keresztény magyar demokrácia között!

Istenem a Hazáért és a Szabadságért!

Demokrata NÉPPÁRT

Halos kocka győzelem, Nem lesz terror, félelem

Felelős kiadó: Kolbert János – Uj-Somogy, Kaposvár.

lan. A korlátlan szabadság ugyanis szükségképpen az erősebbek jogának korlátlanosságához, végül a legeslegerősebbnek kizárólagos szabadságához, a többiek szabadságának meggyilkolásához vezet. A diktatúra nem egyéb, mint egyetlen ember korlátlan szabadsága. Mivel pedig a demokráciától az emberek elsősorban éppen mindnyájuk szabadságának biztosítását várják, s mivel az állam feladata éppen mindenki szabadságának biztosítása, ezért a demokráciának alapfeltétele, az államnak pedig kötelessége a szabadság szent törvényének tisztelete.

Keresztény szabadságeszme

Kérdés azonban, hogy az állam az embernek veleszületett szabadságát milyen célból és minő korlátok között szabályozhatja? Nyilvánvaló, hogy a szabadság állami szabályozásának célja, hogy az ember a maga szabadságával bátorosan élhessen; vagyis a szabadságot az állam azért szabályozza, hogy az ember alapvető szabadságjoga minél tökéletesebben érvényesülhessen. Az emberiség szabadságküzdései nem arra irányulnak, hogy az elnyomás jogcímét megváltoztassák, hanem, hogy az elnyomást megszüntessék. Édes mind egy, hogy minő címen nyomnak el bennünket; a vagyon, a születés, az osztály, a párt, vagy az állam jogcímen-e? Az ember nem urat cserélni

akar maga felett, hanem szabad akar lenni, mert ehhez születésénél fogva joga van. De az állam csak annyiban korlátozhatja az ember szabadságát, amennyiben ezt az állam célja: a közjó megköveteli és ezt is csak az igazságosság szellemében teheti. Ebből következik, hogy egyrészt az állam senkitől sem követelhet olyat, ami az erkölcsi törvénybe ütközik, ezzel ugyanis nem az embert szolgálná, hanem az embert rontaná, pl.: – hogy a legszélsőbb példára hivatkozzam – az állam végrehajthat halálos ítéletet egy gonosztevőn, de még egy gonosztevőtől sem követelheti, hogy öngyilkos legyen; másrészt az állam nem tilthat meg mindent, ami erkölcstelen, hanem csak azt tilthatja, ami az állam által gondozott közjót és igazságosságot sérti. Sőt az állam nem parancsolhat meg mindent, ami erkölcsös, vagy erkölcsileg közömbös, hanem csak azt, amit a közjó megvalósítása megkíván. Nem igaz tehát, hogy a keresztény állameszme az államból erkölcsört, sőt valami erkölcsi zsarnokot akar csinálni. Az államot csak a közjó és az igazságosság megvalósításának körében illeti meg parancsoló hatalom. A mindig elvetendő zsarnokság lényege pedig nem az, hogy a zsarnokság rosszat parancsol, hanem hogy ott parancsol, ahol ez a jog nem őt illeti meg. A közjó és az igazságosság körén kívül nem az állam és nem

a nép, hanem csak az Isten és a személyes lelkiismeret a törvényhozó és a bíró. A keresztény szabadságeszme nem individualista, mivel célja nem az, hogy az egyén korlátlanul megtehesse, amit akar. Az individualizmus – mint Burckhardt mondja – az ember valamennyi erejének felszabadítása, a romboló erőké is. A keresztény szabadságeszme perszonalista. Értelme az, hogy az emberi személyiség legtökéletesebb kibontakozásának útból minden külső akadály elháríttassék, s mindaz az állam által megadassák, ami külső tényezőként az emberi személyi tökéletesedését előmozdítja. Még a közjó is meg van tehát terhelve a személyiség tiszteletbentartásával és szolgálatának parancsával. Ezt a szabadságot az Egyház is akarja, sőt ezt saját érdekében is akarja.

Mint Parisi, arrasi püspök mondja: „Az egyház kívánja a lelkiismeret szabadságát, a szabadságot mindenek számára, mert neki nincs mit tartani attól, csak ő remélhet mindent tőle. Az Egyháznak kívülről csak szabadságra van szüksége, hogy terjeszkedhetvén, felvilágosítsa és újjászülje a világot.” Ezért a szabadságharcosok zászlaja alá szólítja a katolikusokat a múlt század nagy szabadsághőse, a katolikus Lacordaire: „Katolikusok, értsétek meg jól, ha szabadságot akartok magatoknak, akartotok kell azt mindennek és minden ég alatt. Ha csak magatoknak kívánjátok, sohasem nyerte meg azt: adjátok meg azt, ahol urak vagytok, hogy nektek is megadják, ahol ti rabszolgák vagytok.” A szabadság törvényéhez tartozik, hogy azoknak is megadjuk, akiknek megadni nem esik jól nekünk. Vendell Willkie, az Amerikai Egyesült Államok nagy elnökjelöltje írja: „Ha elveszjük azok szabadságát, akiket gyűlölünk, kockáztatjuk azok szabadságát, akiket szeretünk.”

Még a tévedést is megilleti a szabadság. Aki a tévedések szabadságát megtagadja, voltaképpen a lelkiismeret szabadságát tagadja meg. A lelkiismereti szabadság sérelmével pedig a jó sem győzhet. Az elnyomás a tévedés szabadságának megtagadásával kezdődik. Természetesen itt is áll az a korlátozás, hogy nem igényelhet szabadságot magának az olyan tévedés, mely nyilvánvalóan a közjóba és az igazságosságba ütközik. Nagyok a szabadságnak veszélyei, Vörösmarty a szabadságnak véres örvényeiről beszél; lemondanunk róla mégis azt jelentené, hogy nagyobb bajokat veszünk a nyakunkba. A szabadság java akkor is dicséretes jó, ha ismerjük kényelmetlenségeit. A szabadság az utolsó reményt adja arra, hogy a rossz uralma idején is higgyünk a változásban.”

(Katolikus Szemle – 1989. 3.sz. 1-20.)

„A szabadság és az erkölcs összhangjának megteremtése”

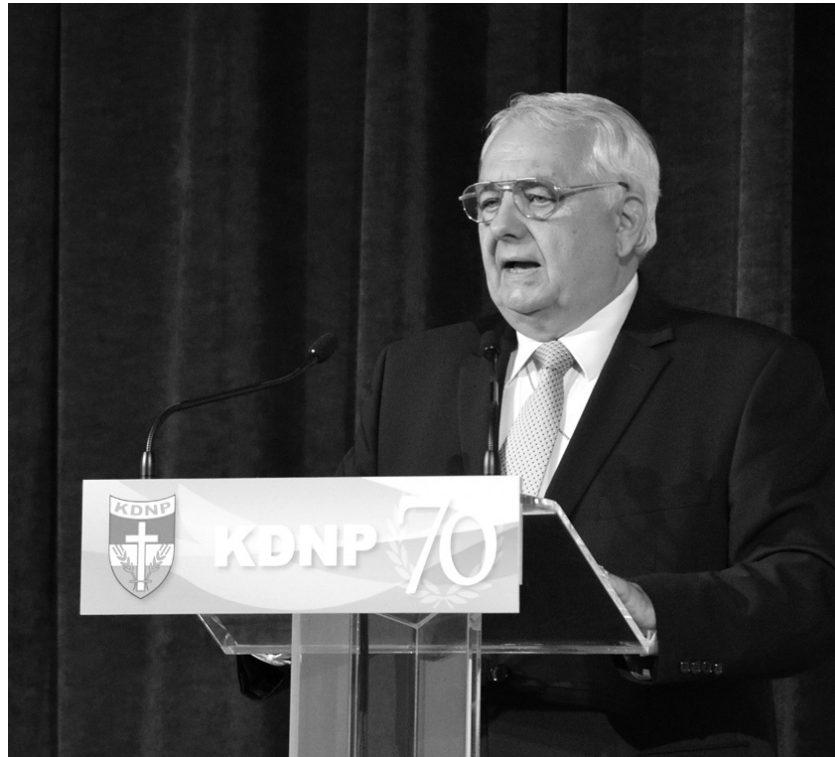
Latorcai János beszéde a KDNP országos választmányának ülésén

Szeretettel köszöntök mindenkit a jelmondatunkkal: Cum Deo pro Patria et libertate. A Rákóczi-szabadságharc idejéből való jelmondatunk kifejezi a Kereszténydemokrata néppárt eszményeit és hűségét a nemzet hagyományaihoz. Pártunk hetvenéves történelme pedig élő bizonyítéka annak, hogy mekkora ereje is van a szavaknak.

Hetven évvel ezelőtt egy szeles nap kora délutánján néhány kereszténydemokrata politikus Varga László Galamb utcai lakásában úgy döntött, vállalni kell a harcot egy szabad, független, igazságosabb Magyarorszáért. Világosan látták, hogy elvi és politikai okokból egyaránt szükség van egy önálló ideológiai alapon, egy vallási-világnézeti alapon álló pártra. Valamennyien hitték és vallották, hogy a jövő Magyarországnak keresztény világnézeti alapokon kell állnia, a politikának pedig elsőrendű kötelessége a szociális igazságosság, a család védelme, a szabadság és az erkölcs összhangjának megteremtése.

Gondolom, ez utóbbi a mai magyar politika legnagyobb kihívása is. Sajnos a látszat azt mutatta, hiába dolgoztak, hisz a második világháború utolsó ideje megakadályozta, hogy pártszerűen működjenek, utána pedig 1945-ben a nagyhatalmak eldöntötték, hogy Magyarország nem az adenaueri utat fogja járni, hanem azt a szocialista utat, amelyet volt módunkban végigélni. Ezekben az időkben egyre nehezebb helyzetbe kerültek. 1947-ben még felcsillant a remény, de a kékcédulák már eldöntötték az ország sorsát.

1989 végéig gyászosan szomorú történelmi időszak következett, és

ebben az egyetlen szívet melengető, felejthetetlen momentumot 1956 októberének napjai jelentették, de november negyediké vérfagyasztó, kegyetlen valósága újra eloszlatta a hazai kereszténydemokrata politikálás reményét, lehetőségeit.

1989-90-ben a szovjet blokk összeomlása adott újra lehetőséget arra, hogy hazatérhessenek az emigrációban élő kereszténydemokrata politikusok és – a mögöttük hagyott éveket megszenvedő – a nemzeti keresztény gondolkodás iránt elkötelezett hazai polgárokkal együtt felépítsék azt, amit bő ötven évvel azelőtt elkezdtek. Sajnos az emigrációból nagyon sokan nem térhettek vissza, de nagyon sokan részt vehettek a kereszténydemokrácia újjáépítésének nem könnyű feladatában.

Így sikerült a kezdeti idővesztés ellenére bejutni az Országgyűlésbe, és abban tényezővé, kormányzó erővé válni. A párt tagsága rohamosan növekedett, elértük a harminc ezres létszámot. Következett az 1992-es gödöllői kongresszus, amely már meghatározott politikai program és stratégia-alkotás kiindulópontja, meghatározója volt. Azonban a sikerek egy kicsit ismét megtorpantak, ugyanis 1997-ben úgy tűnt, a Kereszténydemokrata Néppárt a belső meghasonlottság áldozata lesz.

A párt újraszervezésének megkezdése, az MKDSZ megalakítása és a polgári oldal összefogása történelmi szükségszerűség volt, amelynek köszönhetően Orbán Viktor vezetésével olyan polgári kormány alakult 1998-ban, amely intézkedéseivel, köztük a családok és gyermekek támogatásával, védelmével fényesen bizonyította, hogy a kereszténydemokrata célok az ezredfordulón sikeresen megvalósíthatók. Mindezek ellenére a Kereszténydemokrata Néppárt

Laci bátyánk, Isépy Tamás és Rapcsák András nevét.

A 2002-es esztendő azonban sajnos negatív fordulatot is hozott, a polgári oldal elvesztette a választásokat, a kormányzást pedig átvette a baloldal és a magukat liberálisnak nevezők, és ezzel mélyrepülés indult el hazánkban. Rövid időn belül az Európai Unióhoz frissen csatlakozók versenyében éllavasból se-reghajtók lettünk. Azok az elvek, amelyek politikánk középpontját képezik, lassan kivesztek a közéletből.

A 2010-es kormányváltás jelentette újra a mérőöldkövet. Az Európában szinte egyedülállóan erős demokratikus felhatalmazás alapján Orbán Viktor miniszterelnök vezetésével olyan átfogó reform-sorozatba kezdett a kormány, mely egy igazságosabb, hatékonyabb és működőképesebb állam létrejöttéhez vezet. Négy év külső és belső támadásai ellenére a pozitív változások már látszanak. A kereszténydemokrata értékeket nyíltan valló alaptörvény, az összmagyarság iránti elkötelezettség a családtámogatási rendszer, a családi adózás egyaránt olyan változások, amelyek azt jelzik, jó irányba haladunk.

Ma, amikor a kereszténydemokrácia nagy egyéniségeire emlékezünk, nem feledkezhetünk meg azok nevééről, azokról a névtelen emberekről, harcos szimpatizánsokról, akiknek a munkája nélkül nem érhetjük volna el mindazt a sikert, amit elértünk, és ami nélkül a jövőnk gyökértelen lenne. A jövőt csak stabil alapokra lehet felépíteni. Hisszük, hogy ez a stabil alap nem lehet más, mint a kereszténydemokrata gondolat, melynek forrása az egyházak társadalmi tanítása. Büszkék vagyunk rá, hogy a Fidesszel közösen olyan szövetségi rendszert tudunk felépíteni, amellyel két egymást követő választáson is kiérdemeltük a magyar nép, a magyar polgárok többségének bizalmát. Biztos vagyok benne, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt világnézeti pártként képes lesz megújítani azt a hitelességet, amelyet az alapítók öröksége jelent, és ezáltal képes lesz betölteni küldetését, így a Fidesszel közös szövetség szellemi talentuma és erkölcsi iránymutatója tud lenni a legnehezebb kérdések során is egy szebb és igazságosabb jövő felépítésében.

(Az országos választmány 2014. szeptember 27-i ünnepi ülésén elhangzott beszéd szerkesztett változata.)

Felkészültség és a közjó szolgálata

A hagyományokhoz híven, Latorcai János beszéde után egyházi köszöntők következtek az országos választmány ünnepi ülésének résztvevőit. Ezúttal Dékány Árpád Sixtus, a Zirci Ciszterci Apátság apátja és Orosz Atanáz, a görögkatolikus Miskolci Apostoli Exarchátus püspök-exarchája látta el lelki útravalóval a résztvevőket.

-AB-

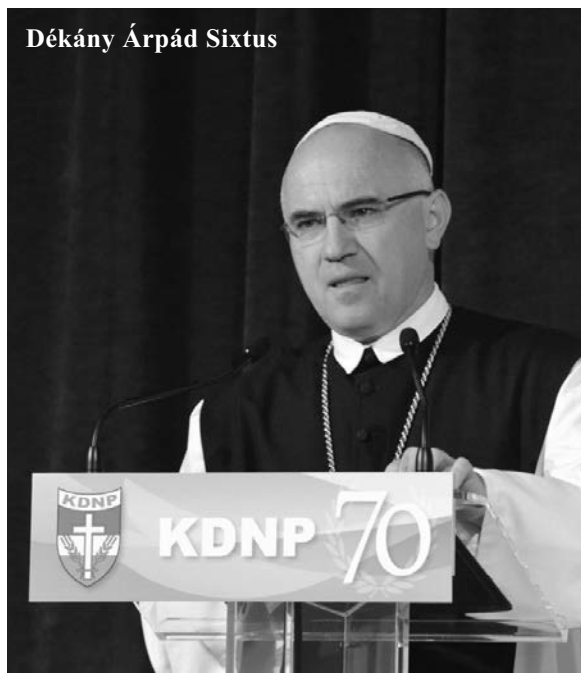
Dékány Árpád Sixtus Máté evangéliumát idézve arról beszélt, hogy a mai világban, amikor elmosódni látszanak a dolgok közötti határok, és amikor gyakorta nehéz a jót választani, „a keresztény ember, a Krisztusban komolyan hívő ember

nyításáról szólva Szent István idézte példaként, mondván apostoli királyunk felkészült hivatására, „Gellért püspök szárnyai alatt, egy bencés püspök tanító, nevelő munkája nyomán fölkészült a király, hogy oszlopa legyen ennek a hazának, népnek, nemzetnek. Belülről készült föl”.

Egyház és politika viszonyára is

kitért beszédében Orosz Atanáz. A püspök Keresztelő Szent Jánosról beszélt, „aki Heródest megfedte minden gonoszágáért. A hatalom emberei azóta sem szeretik ezt, ám az Isten embere azóta sem tehet mást. Isten emberének kertelés nélkül ki kell mondania az igazságot, ha alkalmas, ha nem. Nem szépítheti, nem finomíthatja, nem nevezheti valamiféle eufemizmussal terhesség-megszakításnak a magzatgyilkosságot, édes halálnak az öregek, szenvedők túlpartra segítését, házasságnak a regisztrált partnerséget. Mindent a nevének nevez. Mert nem lényegtelen az, hogy milyen kifejezést használunk. A szavak megválasztása ma különösen fontos, hiszen a szavakkal való visszaélés igen gyakori az Isten tervei elleni támadások szintjén, mert ez a visszaélés megzavarja a lelkiismeretet. Kétféle értelmű vagy egyenesen kellemes hangzású szavak használata mögött gyakran szomorú valóság rejlik”. Beszéde végén idézte a

mártírhálált halt boldog Jerzy Popiełuszko, aki annak idején azt mondta, hogy „A hatalmat csak olyan személyek birtokolhatják, akik erkölcsi alapokon állva megértik, mit jelent a közjó fogalma, s ennek érdekében kívánnak cselekedni.”

Dékány Árpád Sixtus

Orosz Atanáz

különös küldetése szűkebb és tágabb környezetében, hogy igazodási ponttá váljon. Olyan értékeket vállaljon, olyan értékek mentén éljen, amelyek építő jellegűek, amelyek erőforrást jelentenek mások számára”. A közlétről, az ország irá-

„A keresztény értékrend közéleti képviselete”

Harrach Péter beszéde a KDNP országos választmányának ülésén

Úgy gondolom, hogy amikor az elődeinkre tekintünk, akkor egy mondatban tudjuk megfogalmazni mindazt, amit az ő helytállásuk diktál és ami ma ránk nézve is kötelezettség. Ez pedig nem más, mint hogy a keresztény értékrendet a közéletben képviseljük. Ilyen egyszerű ez.

Mit jelentett ez akkor, mit jelentett a nehéz helyzetben való helytállás? Tulajdonképpen azt, hogy nem lettek árulók olyan időben, amikor mások, sokan azzá váltak. De mit jelent ma, 2014-ben? Most, amikor választások közelednek, jelenti azt, hogy a KDNP önkormányzati szinten is képviseli azt, amit ez a mondat jelent: a keresztény értékrend közéleti képviselete. Egy olyan jelöltállításon vagyunk túl, amelyről elmondhatjuk, hogy a legsikeresebb volt a mi történetünkben, hiszen egy szövetség részeseiként vettünk részt ebben az előkészítő munkában és igaz, hogy kompromisszumok árán, kemény tárgyalások árán, de sikerült felállítani gyakorlatilag minden településen egy olyan szövetségi együttműködést, ami reményeink szerint komoly eredményeket hoz. És ebben a szövetségben a KDNP-s képviselőknek az a dolguk, hogy képviseljék értékeinket.

De hadd szóljak néhány szót ebben az ünnepi pillanatban a nyilvánvaló hiányosságokról, amit inkább úgy fogalmaznék: teendőinkről, a még elvégzendő munkáról. Én köszönöm képviselőtársaimnak azt, hogy a mindennapi parlamenti munkában, felszólalásaikban, bizottsági munkájukban

tudják ezt teljesíteni és biztatom erre azokat, akiknek sok esetben az energiájuk elmegy arra, ami legfontosabb képviselői, kormányzati teendő, hogy a kormány munkájának támogatását gombnyomással segítsék. Bizom benne, hogy a frakció erőteljesebben tud majd működni, mint eddig. De a párt egésze is kell, hogy ezt az utat betöltse, és ezért nagy bizalommal és reménnyel tekintünk rá, hogy előbb-utóbb valakit ügyvezető elnökként, választott tisztviselőként üdvözölhetünk a szervezetépítés élén, hiszen erre is nagy szükségünk van. A szövetségi rendszer nagy lehetőségeket rejtő rendszer, azonban saját identitásunk következetes képviseletére is szükség van.

Arra is szükségünk volt, hogy apát úr és püspök úr szavai megerősítsenek: ne feledjük el, mi a feladatunk. Bár némi irigységgel tekintünk rájuk, hiszen ők egyenesen ki tudják mondani azt, amit a politika világában nekünk nehezebb megtenni. A célunk ugyanaz, de az eszközeink jelentősen különböznek.

Amikor a hetvenéves és a huszonöt éves jubileumot ünnepeljük, akkor tisztelettel emlékezünk meg elődeinkről, ugyanakkor ez példájuk követését is jelenti, és ebből erőt merítve a saját feladatainkat igyekszünk az ő szellemiségükben végezni. Ehhez kívánok mindnyájunknak erőt, Isten áldásával.

(Az országos választmány 2014. szeptember 27-i ünnepi ülésén elhangzott beszéd szerkesztett változata.)

„Sok dolgunk van az elkövetkezendő hetven év Magyarországon is”

Rétvári Bence beszéde a KDNP országos választmányának ülésén

Én azt a feladatot kaptam, hogy az itt jelenlévő ünneplőknek bizonyítsam be a hetvenéves kereszténydemokráciáról, hogy fiatal, méghozzá azért fiatal, mert még sokszor hetven év áll előtte. Jó régre nyúlnék vissza.

Mindnyájan emlékszünk Szent István királyunk törvényeire, melyek közül az egyik azt írja elő, hogy minden tíz falu építsen templomot. Bár mi magunk a templomépítést szorgalmazzuk, amióta kormányon vagyunk, de ha az elmúlt huszonöt évet nézzük, akkor azt látjuk, hogy minden tíz falu nem templomot, hanem Tesco-t vagy Auchant épített. A fogyasztás szentélyei azok, amelyek behálózták Magyarországot. Hetven évvel ezelőtt bizonyos szempontból könnyebb helyzetben voltak az akkori kereszténydemokraták. Mögöttük állt egy nagy és erős egyház, nagybirtokokkal, társadalmi presztízzsel, kiterjedt intézményhálóval, számtalan civil szervezettel és mozgalommal, melyek segítségével az akkori kereszténydemokraták építhették saját pártjukat. Utána azonban egy nagyfokú szekularizáció indult el a kommunizmus éveivel nehezítve, majd a fogyasztói társadalom kihívásaival szembesítve. Hetven évvel ezelőtt, még lehet, hogy a templom előtt kígyóztak a sorok, ma ezeknek a soroknak a jó része a pszichiátria előtt kígyózik, hiszen tudjuk, hogy a vallástalanított nemzetek, a vallástalanított Európa lelki gondjaira sokszor már nem a templomokban keresi a vigaszt. Azt is mondhatjuk, hogy ateistává váltak sokan Európában a hetven évvel ezelőttihez képest, de én azt szoktam mondani, hogy ateista csak három másodpercig létezik, mert három másodperc után minden ateista materialistává változik és valamilyen anyagi javat kíván imádni és azt kívánja felhalmozni.

A vallási kiüresedés többféle veszélyt is hordoz a következő hetven évre Magyarországon és Európában egyaránt. Először is a kiüresedett helyre sokszor a radikalizmus, a vallási radikalizmus kerül be. Láthatjuk, ez már Európában is felütötte a fejét. Másrészt, ha körülnézünk ma Magyarországon és elmegyünk egy vasárnap a templomba, láthatjuk, hogy a templomba járók száma úgy tíz-tizenöt százalék körül van évről évre. Ha látjuk, hogy itt kisebbségben vagyunk, felismerhetjük saját küldetésünket. A világ folyását a történelem során mindig a küzdő kisebbségek szabták, formálták. Azok a cselekvők, akik nem voltak ugyan többségben, ám világos jövőképek voltak és ezért a jövőért mertek is cselekedni.

Ha az elmúlt hetven év történelmét megnézzük itt Európában, azt látjuk,

volt két kísérlet az egyház- és vallásmentes állam kiépítésére. A náci Német Birodalom és a sztálini Szovjetunió. Mindkettő tragédiával végződött, az egyházellenesség emberellenességgé vált. És ahogyan minden mást a történelemben, ezt a két korszakot is túlélte az egyház. Az elmúlt 70, 170, 270 évben már nagyon sokan temették az egyházat és a kereszténységet, ám az egyház azóta is köszöni szépen jól van, él és virul.

Tanulva a történelemből minden olyan korszakot el kell ítélnünk, amelyet egyház- és emberellenesség jellemez. Be kell vésni az emlékezetünkbe, és egyaránt el kell utasítani a faszizmust és a kommunizmust. Nincs olyan, hogy a náciizmust elítéljük, de Marx Károly szobrát védelmezzük, ahogyan olyan sem, hogy antikommunisták vagyunk egyedül. Aki demokrata, egyaránt antikommunista és antifasiszta.

A két gyilkos eszme nem tudta kiirtani a kereszténységet, sem az egyháza, ám mi magunk gyakran hajlamosak vagyunk arra, hogy múzeumba zárjuk magunkat. Nekünk magunknak mint az egyház tagjainak cselekvőknek kell lennünk, nem szabad bezárnunk magunkat, nem szabad, hogy hetven év múlva skanzenben mutogassák a kereszténységet. Ezt mi magunk tudjuk megakadályozni akkor, ha nyitunk. Akkor, ha felismerjük, hogy célunk nem a régi ápolása, nem csupán a régi ápolása, hanem az igének, az isteni örömhírnék a hirdetése. Az egyház a jövőnek szól.

Nekünk kereszténydemokratáknak igen sok dolgunk van az elkövetkezendő hetven év Magyarországon is. Ha a társadalmat tekintjük, gondoljunk vissza a kétezer évvel ezelőtti mondatra: „szegények mindig lesznek köztetek.” Ez a mondat is igazság az elmúlt kétezer évben. Azóta minden háztartásba áramot vezettek be, Holdra szállt az ember, a zsebemben lévő okostelefonban több tudás van, mint bármelyik bencés apátság könyvtárában, ám szegények még mindig vannak köztünk. Sőt, vannak olyan emberek, akik olyan szegénységben élnek, akárcsak a krisztusi korban. És vannak olyan gazdagok, akiknek olyan magas a vagyoni szintjük, mint az akkori összes uralkodónak együttvéve. Csak nőtt a különbség kétezer év alatt szegények és gazdagok világa között. Hogy lehet, hogy a technika rohamosan fejlődött, és közben nem szűnt meg a külön-

ség? Mert a technika sohasem fogja megszüntetni a különbséget szegények és gazdagok között, csak a morál, a közös társadalmi erkölcs fogja javítani a szegények társadalmi helyzetét. Ha valóban javítani kívánunk a helyzeten, akkor nemcsak a gazdasággal, a technikai fejlődéssel, a GDP-vel kell foglalkozni, hanem a társadalom morális állapotával is, mert az meg tud óvni társadalmi különbségektől, az elszegényedéstől. Éppen ezért fontos nekünk, kereszténydemokratáknak, hogy a parlamentben és minden fórumon hétről-hétre elmondjuk, hogy az erkölcsnek helye van a politikában. Enélkül nem lehet szolgálni a közjót. Minden újítás mellett legyen az gazdasági, technikai, biológiai, fontos a morális kérdések tisztázása. Nem engedhetjük meg a következő hetven évünkben, hogy a technológia úgy vigyen előre, hogy az etikai oldalát nem vizsgáljuk, nem világitjuk meg minden szempontból.

Hetven évvel ezelőtt a kereszténydemokrácia rendkívül progresszív volt. Szemben állt sok mindennel, amit az azt megelőző társadalom tanúsított, illetve nem tanúsított, amikor cserben hagyta a társadalmat, a nélkülözhető rétegeket. Követve a hagyományt mi vagyunk azok, akik a mélyreható átalakításoknak igazán a pártjára állunk. Az elmúlt négy év reformjait ha nézzük, azokat nem lehet konzervatívnak nevezni, hiszen a konzervativizmus az átalakításban nem hisz, hanem várja a történelem előrehaladását. Ahhoz, hogy valaki változtatni akarjon a világ rossz dolgain, kereszténydemokratának kell lenni. A keresztény ember ugyanis hisz abban, hogy a megváltott világ javítható és feladatunk javítani. Ezért volt fontos a kereszténydemokrata eszmei alap is az elmúlt négy év alkotmányozó és törvényhozó munkájában.

Úgy gondolom, nekünk mindent el kell vetnünk, ami elitizmus. Soltész Miklós barátom szokta Ferenc pápa

szavait emlegetni, hogy a jó pásztor mindig bárányszagú. Akkor tudunk szólni hitelesen a nélkülözők érdekében, hogyha közülük jövünk, velük beszélünk, az ő szavait használjuk, az ő érzeteikkel megyünk egy irányba. És ez nem könnyű. Hetven éve is konfliktusos volt kereszténydemokratának lenni, most is az, és hetven év múlva is az lesz, mert aki kereszténydemokrata, az mindig szembe fog menni a mainstreammel, az érték relativizmusával.

Fontos megőriznünk a szavak igazi jelentését. Férfi, nő, család, házasság. Ma nagyon sokan úgy gondolják, hogy a férfiak és nők között valóban meg lévő különbséget úgy lehet megszüntetni, ha a biológiai különbségeket felszámoljuk. Mi úgy gondoljuk, hogy a biológiai különbséget meg kell őrizni és így kell felszámolni a társadalmi egyenlőtlenségeket. Sokan tisztességes szavaknak is igyekeznek az eredeti értelmét kiforgatni. Úgy gondolom, nekünk kereszténydemokratáknak külön szótár kell majd az elkövetkezendő hetven évben, mint ahogyan külön szótárunk volt az elmúlt huszonöt évben is. Mi nem jogszolgáltatásról beszélünk, hanem igazságszolgáltatásról. Mi nem természetvédelemről, hanem természetvédelemről beszélünk. Mi nem szolidaritásról beszélünk, hanem felebaráti szeretetről. Mi nem emberi jogokról beszélünk, hanem emberi méltóságról, ami sokkal többet jelent, sokkal inkább átfogja a személy egészét, és végül de nem utolsósorban nem személyi jövedelem adóról beszélünk, hanem családi adózásról.

Fontos számunkra az igazságosság a gazdaság terén is. A tulajdon szent számunkra, amiből minél több embernek részesülnie kell. Vagyis akinek van tulajdona, vállalja az ezzel járó kötelezettségeket. Igyekezzék munkát biztosítani, segíteni a rászorulókat. Éppen ezért mi ellenzünk mindent, ami a tulajdon túlzott koncentrációját szolgálja. Hiszen ha egy vagyon mérete meghaladja az emberi léptéket, akkor nagyon könnyen embertelenné is válik, ami előbb utóbb az emberellenességet is elhozza. Ha egy vagyontömeg személytelen, akkor az előbb-utóbb személyellenes lesz. Azon kívánunk hát dolgozni, hogy a következő hetven évben széles középosztály legyen Magyarországon, ahol minden polgár piacképes tudással rendelkezik, művelt saját tulajdona van, ami megóvja a radikális gondolatoktól is, nyitott a földi életen túli életre is.

(Az országos választmány 2014. szeptember 27-i ünnepi ülésén elhangzott beszéd szerkesztett változata.)

„Bekerültünk az európai pártpolitika ütközőzónájába”

Surján László beszéde a KDNP országos választmányának ülésén

Én arra kaptam felkérést, hogy beszéljek a KDNP első kormányon lévő tevékenységéről, majd pár nappal később az elnök úr kedvesen ideszólt, hogy persze Európát nem hagyhatom ki. Most megpróbálom a kettőt elintézni, rövidebben talán a kormányzati tevékenységet.

Néhány olyan elképzelésre mutatok rá, amiben lényegében igazunk volt a kilencvenes évek elején, de nem volt politikai erő a végrehajtásra. Az egyik, azt szeretnénk volna, hogy a föld kerüljön az önkormányzatok tulajdonába, és az önkormányzatok adják bérbe az embereknek. Nem volt földár, nem volt milyen alapon adni-venni a földet. Ez a bérleti rendszer kialakíthatott volna egy földárat és valamelyest jövedelemhez juttathatta volna az önkormányzatokat. De sem a reprivatizációban érdekelt kiscgazdák, sem az MDF nem volt ebben partner, így gyengék voltunk ahhoz, hogy keresztülvigyük. Azt hiszem, abban is igazunk volt, hogy az élelmiszer-iparban vertikális tulajdonos-szerkezetet kell létrehozni. A cukorrépa-termelőnek például legyen részvénye a cukorgyárban. Ehelyett durván elprivatizáltuk az egész iparunkat. És amikor a KDNP fölemelte a szavát az ellen, hogy spontán privatizáció címen nem kellene az egész magyar tulajdont a baloldal kezére játszani, akkor európai kereszténydemokratákat uszítottak ránk, úgy tüntetve fel a dolgot, mintha a magántulajdon ellen beszélnének, pedig mi a buta privatizáció ellen beszéltünk. meg tudtuk védeni magunkat. Jöttek megmosni a fejünket, végül is megszületett a béke, de nem tudtuk megvédeni magyar ipart. Ha ezt meg tudtuk volna tenni, akkor ma nem itt tartanánk. Az egészségpolitikát akkoriban nagyon sok szó érte. Utólag a háziorvosi szolgálatra, tisztiorvosi szolgálatra, a kórház-finanszírozási reformra joggal büszkéek lehetünk. A mai problémák nem az akkor kialakított rendszerből, hanem annak torzulásából és az elkezdett munkák leállításából fakadtak/fakadnak. Ilyen lépés volt a nyugdíjbiztosítás és az egészségbiztosítás elválasztása, de hiba volt a tb-önkormányzatok létrehozása. Még egy mondat a szociális ágazatról. Mi vezettük be Magyarországon először, hogy a segélyezés fejében munkát is kell végezni.

Térjünk át Európára. Amióta a hazai baloldal elvesztette itthon a politikai mozgásterét, európai téren támad. Sokan teszik fel a kérdést: milyen valójában a mi megítélésünk odakint? Megfordítom: milyennek látjuk mi a mai nyugati világot? Kiábrándítónak. Sokféle válságról szokás beszélni, pénzügyi, gazdasági, morális válságról. Én Beke Mihály Andrást idézem, sokkal többről van szó, Európa elrablásáról van szó, a főnóciái királylány megbecstelenítéséről, az európai civilizáció válságáról. Az alapértékeiben, családjában, hitében, nemzeti és immár emberi mivoltában is végtelenül elbizonytalanodott ember válságáról. Nevetséges válságról van szó, a Svédországban a fiúk számára is kötelező szoknyanapokról. Kocsmává alakított angol

és ír templomokról. Ugyan mit számít az, hogy ők hogyan vélekednek rólunk? Erkölcsi szempontból tehát lerázhatjuk magunkról kritikájukat, mint kutya a vizet. Másrészt gazdasági szempontból a helyzet nem ilyen egyszerű. A negatív megítélés gazdasági ágai makroszinten még nem észlelhetők, de a jövőre nézvést nincs garanciánk semmire. A politikai mező még kényesebb. Bekerültünk az európai pártpolitika ütközőzónájába. Két európai választást követően a Fidesz-KDNP listája volt a legeredményesebb az egész Európai Néppártban, érthető, hogy az elől állókat ütik a legjobban. Ezekben a csatákban a néppárt mindig kiállt mellettünk, és nincs is jele annak, hogy ez megváltozna, pedig észleljük, hogy a másik oldalról nagyon sokan keményen megpróbálnak leválasztani minket és nem válogatnak az eszközökben. Egyes képviselők személyes meggyőződésétől hamis hírek gyártásáig már mindennel találkozunk. Az antiszemita, antidemokrata, diktátor, nacionalista naponta előkerülő szitokszavak. Ez a támadás-sorozat kisebb részsikereket ért már el, de egy komolyabb csatanyerésre nem futotta. Most a kinevezett magyar biztos támadásaiban élük ki magukat. Elképesztő, hogy még meg sem szólalt, de már mondják, hogy alkalmatlan. Miért? Mert Orbán Viktor embere. Egyszer már sikerült a liberális hisztériának kilőnie egy kiváló embert, Rocco Buttiglione urat. Most is ezzel próbálkoznak. Annak idején Barossot sikerült megijeszteniük a leszavazással, a leszavazással való fenyegetéssel. De Juncker nem ilyen. Az Európai Parlament Juncker kinevezésében saját győzelmét látja a tanács felett, mely melleleg egy öngyilkos győzelem, tehát nincs abban a helyzetben, hogy leszavazza. Mivel Navracsics Tibor ellen nem tudnak mást felhozni, minthogy Orbán embere, nincs értelme cseréről beszélni, mert egy új ember is Orbán embere lesz. Aljas és tisztességtelen, ráadásul az ország egészének árt az a hisztéria, ami a nemzetközi sajtóban és helyenként már az utcán is zajlik. A Navracsics Tibor ellen kivont kardok valójában a demokráciát vonják kétségbe, azt a jogot, hogy olyan ember álljon Magyarország élére, akit a többség akar. És van képük ezt a demokrácia nevében tenni. Meghurcolják Rubovszky Györgyöt, mert azt mondta, amit mondott, azok, akik viszont mindennap úgy cselekednek, hogy a demokrácia a kisebbség diktatúrája a többség felett. Hát ez nem így van. Az, hogy nálunk a baloldal mit mond, már elvesztette a hitelét, de európai téren még nem. Bár úgy látom, a legjobb úton haladunk efelé, hogy ez is bekövetkezzen, melyhez sok sikert kívánok. Nekik, magunknak pedig, hogy a mai Döbrögik október 12-én harmadszor is megkapják azt, amit megérdemelnek. Az önkormányzati választásoknak helyi ügyekről és az intézésekre alkalmas helyi emberekről kéne szólnia. Az ellenzék programnékülisége és brüsszeli egészségpályás letámadása nem a helyi ügyekről, hanem egyedül a Fidesz-KDNP-ről és egyedül Orbán Viktorról szól. Álljunk hát melléje és október 12. legyen egy valóságos békemenet a szavazófülkébe. Ennek az üzenetét talán az Európai Unióban is meghallják.

(Az országos választmány 2014. szeptember 27-i ünnepi ülésén elhangzott beszéd szerkesztett változata.)

Gábor J. Dzsingisz a Barankovics- emlékérem idei kitüntettje

A Kereszténydemokrata Néppárt országos választmányának ülésén adták át az idei Barankovics-emlékérmeket. Az emlékérem odaítéléséről a KDNP elnöksége és a Barankovics István Alapítvány kuratóriuma dönt, és azokat ismerik el vele, akik Magyarország fejlődésének előmozdításáért, a keresztény szellemiség és a kereszténydemokrácia megerősítéséért kiemelkedő munkát végeztek. Az elismerést idén Gábor J. Dzsingisznek ítelték oda, aki Semjén Zsolttól, a KDNP elnökétől és Mészáros Józseftől, a Barankovics István Alapítvány kuratóriumának elnökétől vette át a kitüntetést.

Gábor Dzsingisz 1940-ben született, tizenhat éves volt, amikor édesapja a várható megtorlás elől Nyugatra menekítette a családot. Hollandiában katolikus középiskolában, majd katolikus egyetemen végezte tanulmányait, s húszas éveiben már aktív közéleti szerepet játszott. Egyetemének politikai és társadalomtudományi egyesülete, a Magyar Pax Romana, valamint a Magyar Egyetemek és Főiskolák Egyesületeinek Szövetsége (MEFESZ) Nemzetközi Titkársága - ez irányú tevékenységének néhány kiemelkedő állomása.

1965-ben doktorált, s hat éven át a holland Gazdaságügyi Minisztériumban dolgozott. 1972-ben kezdődött önkormányzati munkája. Itt is eredményes, Hága polgármesterének kabinetfőnöke, majd 1983-tól Haaksbergen polgármestere.

1990-ben nemcsak Magyarországon voltak nagy változások, hanem Gábor Dzsingisz életében is: államtitkár lett a Mezőgazdasági Minisztériumban, felügyelete alá tartozott a természetvédelem. A magyarországi változásokra gyorsan reagált. Mivel azon idegenbe szakadt magyarok közé tartozik, aki az évek múltán is akcentus nélkül beszéli anyanyelvét, intenzíven közvetít pártja a CDA és a magyar kereszténydemokrata irányultságú pártok között, és elsődleges szerepe van a KDNP és a CDA kiemelkedően erős barátságának kialakulásában. Segítségével indul meg a KDNP önkormányzati képviselőinek, polgármestereinek hollandiai továbbképzése.

Azt a tapasztalatot, amellyel Gábor Dzsingisz rendelkezik, az új holland kormány is kamatoztatni akarta, s a volt ellenzéki képviselőből diplomata lesz. Budapesti székhellyel, de az egész régióra kiterjedő munkakörrel foglalkozik a mezőgazdasági ügyekkel, abban az időszakban, amikor hazánk is az Európai Unió tagja lesz. Szolgálati ideje tehát érinti az első Orbán-kormányt, majd a Medgyessy- és a Gyurcsány-kormányt is. Ekkor kezdett feljegyzéseket készíteni a vele történekről, ami Európába – Félúton címmel azóta meg is jelent.

A magyar kereszténydemokrácia hálás lehet Gábor J. Dzsingisznek a már említett hollandiai továbbképzésekért, a nyugat-európai kereszténydemokráciába való bekapcsolódásunk folyamatos segítéséért, a nehéz időkben való mellénk állásért.

„Megcselekedtük azt, amiért az alapító atyák hetven éve megalapították a pártunkat!”

Semjén Zsolt beszéde a KDNP országos választmányának ülésén

– Folytatás az 1. oldalról –

Ugyanígy a kommunista kollektívizmushelyett a szolidaritást hirdeti, ahol a személy nem válik jelentéktelen csavarjává valamilyen gépezetnek, valamilyen kollektívumnak (hívják azt osztálynak vagy fajnak).

Tehát a személyiség elve a perszonalizmus, a közösség elve a szolidaritás, és a kettőnek a szintézisbe hozása - ami Aquinói Szent Tamásig megy vissza - : a szubszidiaritás, (amin az egész önkormányzatiság gondolata nyugszik). Ennek a lényege az, hogy egy nagyobb egység nem veheti el egy kisebb egységtől azt, ami a természet rendje szerint az ő sajátos küldetése. Viszont ha a kisebb egység nem képes a saját feladatát megoldani, akkor a nagyobbak ki kell segítenie, mégpedig úgy, hogy a későbbiekben képes legyen saját maga megoldani azt, ami az ő sajátos feladata. A keresztény politikai filozófiának fundamentuma a perszonalitás, szolidaritás, szubszidiaritás mellett, a közjónak és az igazságosságának a gondolata. Például a magántulajdonnak igenis van közösségi vetülete, az a tulajdon legitím, ami - valamilyen formában - másnak is jó. Nem az a cél, hogy ne

legyen tulajdon. Az a cél, hogy minél több embernél minél több tulajdon legyen, de olyan formában, hogy a tulajdonom ne csak nekem legyen jó, hanem másnak is. És hasonlóképpen a közjó vonatkozásában ezért vagyunk a segély helyett a munka mellett, mert mindenkinek - aki képes rá - kötelessége saját maga és családja ellátásáról gondoskodni, azzal, hogy munkát végez, amivel értelemszerűen másoknak is jót tesz. Az állam célja tehát az, hogy gazdaság- és társadalompolitikájával biztosítsa a munka lehetőségét, és nem az, hogy emberek segélyből való vegetálásra rendezkedjenek be. Az igazságosság tekintetében - amit zaklatott napjainkban érdemes feleleveníteni a pápai tanításból -, hogy a béke nem pusztán a háború hiánya, hanem az igazságosság, akkor - a szó teljes értelmében vett - béke sem lehet.

A teológiai antropológiának van egy döntő politikai jelentősége is: a keresztény felfogás az emberről két dolgot biztosan tud. Az egyik, hogy Isten képmására teremtettünk, a másik, hogy az eredeti bűn révén az ember hajlamossá vált a rosszra. És ez a tudás megmenti az utópiától a

keresztény politikát azáltal, hogy a keresztény politikai filozófia eleve tud arról, hogy az ember Isten képmására teremtett, ezért hisz az ember jóságában, és ezáltal elkerüli azt a pesszimista utópiát - ami például a marxizmusnak az utópiája -, ami szerint az ember eredendően rossz állat, és azért kellene az állami struktúrák, hogy kinevelje ebből az eredendően rossz lényből a szocialista embertípust. Ettől azért menekülünk meg, mert tudjuk, hogy az ember Isten képmása, ezért legyen bármilyen szegény, beteg, legyen bármilyen élethelyzetben, elesett vagy esendő, önmagában feltétlen érték, és mindig benne van a jóra való irányultság, a jóra való nyitottság. De ugyanígy másfelől, mivel tudunk az eredeti bűnről, ezért megmenekülünk az optimista utópiától is - aminek Rousseau a legjobb példája -, aki azt gondolta, hogy ha nincsenek társadalmi struktúrák, akkor az eredendően jó ember majd szép, okos és jó lesz. Ez nyilvánvalóan nem így van, mert miután az ember az eredeti bűn révén hajlamossá vált a bűnre, ezért a bűn a világban mindig realitás marad, ezért kellene az olyan társadalmi struktúrák, amik a jó irányba segítik.

Tehát a keresztény antropológia és az erre épülő keresztény társadalmi tanítás megóvja a keresztény politikát a legnagyobb rossztól, ami a politikában történhet: az utópiától. Barankovicsnál Szabó Dezső Elsdort faluja a nemzeti elkötelezettség szimbóluma. Keresztény alapon a nemzet fogalmánál két tévedést kell elkerülni. Az egyik az, amelyik nem tartja értéknek a nemzeti létet. Ilyen a kozmopolitizmus vagy az internacionalizmus. Ezzel szemben Szabó Dezső úgy fogalmazott, hogy a nemzet az emberiség termőformája. Ezért az emberiség legnagyobb megszegényesülése lenne, ha a lengyel nem lenne lengyel, a francia nem lenne francia és a magyar nem lenne magyar. De van egy másik irányú tévedés is, ez a sovinizmus, amikor egy nemzet a saját életjoga alapján kétségbe vonja más nemzeteknek a létezéshez való jogát. Ezért a mi keresztény alapon való nemzeti elkötelezettségünk egyfelől az, hogy értéknek tekintjük a nemzetet, és elutasítunk minden olyan ideológiát, ami tagadja a nemzet érték voltát; másfelől viszont elutasítjuk azt, amikor egy nemzet kvázi kizárólagos jogot akar vindikálni magának az élethez, tagadva más nemzetek

nek a jogát. Mi azt mondjuk, hogy minden nemzet egyszeri és megismételhetetlen érték, olyan sajátos értékgazdagság, amit csak és kizárólag az adott nemzet adhat az egyetemes emberiségnek.

És a magyar kereszténydemokrácia gyökereinél szólnunk kell Prohászka Ottokár és Gisswein Sándor keresztény-szociális elkötelezettségéről. Mert Barankovics Demokrata Néppártjának a bázisa és a sikere alapvetően a mögötte álló KALOT-nak köszönhető. A KALOT (Katolikus Agrárfjúsági Legényegyletek Országos Testülete) Kerkai páter vezetésével 1935-ben alakult, és 500 ezer tagja volt! A mai napig érvényes a KALOT négy karakter-meghatározó célja: Krisztusibb embert, műveltebb falut, életerős népet, önértékes magyart! És ehhez kapcsolódott az EMSZO, az Egyházközségi Munkásszakosztályok, 700 ezer taggal! A keresztényszociális karakterből következően világosan látnunk kell, hogy ez a szellemiség a Horthy korszakban – minden értékének elismerése mellett – ellenzékben volt. Gondoljunk például a nagybirtokokra – beleértve az egyházi nagybirtokot is –, az elmaradt földosztásra, ami pedig a legfontosabb követelés volt. Megjegyzem, hogy ha akkor végrehajjták a földosztást, akkor a kommunista berendezkedés sokkal-sokkal nehezebb lett volna. Gondoljunk arra, hogy a kisbirtokos parasztság a lengyel politikában a vallási és nemzeti ellenállásnak a társadalmi alapját jelentette.

Ebből a gyökérből nőtt ki 1944. október 13-án a Kereszténydemokrata Néppárt. Varga László Galamb utcai lakásán ott volt Apor Vilmos püspök, Kerkai Jenő jezsuita páter, Pálffy József, Barankovics István és Varga László. Mindez a német megszállás árnyékában. Szemben a nyilasokkal, szemben a nációkkal. És akik a háború vége előtt ellene mertek mondani a nációknak, azoknak volt erkölcsi alapja, hogy a háború után ellene mondjanak a kommunistáknak. Akik '44-ben ellene mertek mondani Szalasiéknak, azoknak minden alapja megvolt, hogy '45 után ellene mondjanak Rákosiéknak. Ahogy volt bátorságuk szembe szállni a barna diktatúrával, úgy volt bátorságuk, hogy szembe szálljanak a vörös diktatúrával.

'45. szeptember 20-án hirdették meg a programot, ahol Barankovics István kimondta, hogy keresztény világnézeti párt vagyunk, és a keresztény állameszme alapján állunk. Mivel a később megkapott indulási engedély miatt nem volt reális lehetőség arra, hogy a Demokrata Néppárt külön induljon a választáson, ezért a Független Kisgazda Párttal állapodott meg. Így a fővárosba be-

került Eckhardt Sándor és Varga László, a parlamentbe pedig Eckhardt Sándor és Bálint Sándor. Büszkék vagyunk rá, hogy boldoggá avatása folyamatban van!

A '47. augusztus 10-i programban hirdette meg Barankovics a Kereszténydemokrata Néppárt - Demokrata Néppárt néven - programját, aminek két kulcseleme volt: a modern kereszténydemokrácia és az evangéliumi szocializmus. (Európa nyugati felén, ahol nem élték át a létező szocializmust, ott a szocialista szót nem kompromittálták. Mi keresztényszociálisnak nevezzük, amit ők keresztényszocialistának mondtak, mert a szocializmus kompromittálódott, de például a CSU Németországban ma is keresztényszocialista pártnak nevezi magát.) Barankovics a győri zászlóbontáskor így beszélt Gisswein Sán-

liumi szocializmus korán érkezett és később igazolt nagy magyar kezdeményezőjének szelleme előtt.

Mindezzel kapcsolatban az a korrekt, ha a kényes kérdésekre is kitérünk. A Barankovics – Mindszenty vita tény, a keresztény politika szempontjából tragikus tény. A döntő különbség köztük az volt, hogy Mindszenty József hercegprímás bíboros úgy gondolta, hogy a szovjet megszállás és a kommunista hatalom legfeljebb néhány évig fog tartani, és ezekkel nem lehet tárgyalni. Barankovics reálisan látta, hogy a szovjet érdekszféra, a vörös hadsereg jelenléte meghatározza a mozgásteret, és sokáig fog tartani, ezért ezekkel kell – és talán lehet is – tárgyalni. Mind a kettőnek volt igazsága és mind a kettőnek volt tévedése. Mindszenty tévedett abban, amikor azt gondolta, hogy ez csak

„Ezért a mi keresztény alapon való nemzeti elkötelezettségünk egyfelől az, hogy értéknek tekintjük a nemzetet, és elutasítunk minden olyan ideológiát, ami tagadja a nemzet érték voltát; másfelől viszont elutasítjuk azt, amikor egy nemzet kvázi kizárólagos jogot akar vindikálni magának az élethez, tagadva más nemzeteknek a jogát”

dorról: „A Néppárt nem véletlenül bont zászlót éppen Győr városában. A modern szociális és demokratikus keresztény állameszmét innen indította el útjára a századforduló idején egy nagyszerű pap, az evangéliumi szocializmus első magyar gyakorlati apostola, a modern kereszténydemokráciának közép-európai előhírnöke, az első keresztény munkásegyesület megalapítója, a szociális és demokratikus keresztény politikának tragikus hőse, a mi nagy előfutárunk, Gisswein Sándor. A modern szociális és demokratikus keresztény politika tiszta forrása, amiből mi is meríteni akarunk, Magyarországon először Győrben fakadt fel. Méltó és igazságos tehát, hogy itt bontsuk ki újra a zászlót, ahol azt az első igehirdető fel-emelte, ezzel is hódolva a modern kereszténydemokrácia és az evangé-

néhány évig fog tartani, de abban igaza volt, hogy ezekkel nem lehet tárgyalni. Barankovicsnak igaza volt abban, hogy ez emberöltőre fog szólni, de tévedett abban, mikor azt gondolta, hogy a kommunistákkal lehet tárgyalni. Szerintem az a helyes álláspont, hogy hasonlóan értelmezzük a Mindszenty-Barankovics vitát, mint például a Széchenyi-Kossuth-Deák vitát. A magyar pantheonban ott van Kossuth, ott van Széchenyi és ott van Deák. Pontosan így együtt lehet a magyar pantheonban Barankovics István és Mindszenty József bíboros úr.

A '47. augusztus 31-i parlamenti választásokat a Demokrata Néppárt megnyerte, 16,4 százalékkal, amit a kommunisták csak a kékcédulás csalással tudtak elcsalni. De így is 60 kereszténydemokrata képviselő került az országgyűlésbe, majd pót-

képviselők és visszalépések folytán végül is 71-en voltak a Magyar Országgyűlés tagjai a Barankovics pártból. Heroikus küzdelem következett, aminek legnagyobb pillanata Barankovicsnak az egyházi iskolák államosítása ellen elmondott beszéde volt. A magyar történelem tragikumuma, hogy a '47-es választásokat megnyerő Barankovics István nem lehetett Magyarország miniszterelnöke. Egy Adenauer, Schumann, De Gasperi formátumú államférfi volt, és a történelem tragikumuma, hogy nem szolgálhatta hazáját úgy, ahogyan ezt megtehetette Európa boldogabb, nyugati felén Adenauer, Schumann és De Gasperi.

1949. február 2-án, miután Rákosi Mátyás közölte, hogy a Mindszenty perben fel akarják használni a Barankovics pártot a hercegprímással szemben, Barankovics az egyetlen lehetőséget választotta: a szökést.

Február 4-én az itthon maradtak közül néhányan bejelentették a párt megszűnését. Ezen a ponton nagyon fontos egy distinkciót tennünk: Varga László ezerszer kötötte a lelkünkre, hogy a párt soha nem oszlott fel, soha nem szűnt meg, hanem: felfüggesztette a működését. A főtítkárnak nem volt joga a pártot feloszlítani, az itthon maradt képviselők pedig egy olyan testület nevében – „politikai bizottság” – jelentették be a párt megszűnését, ami nem létezett. Tehát a Barankovics párti képviselők mindig is úgy tekintették, hogy a kommunista diktatúra miatt a párt legális működése – legalábbis Magyarországon – nem lehetséges, ezért a párt felfüggeszti a működését, de soha nem szűnt meg! A Barankovics párt nem lett „társutas”, nem lett részese a Rákosi féle panoptikumnak. A Demokrata Néppárt képviselői vagy börtönbe, vagy emigrációba mentek, de nem lettek kollaboránsok. A Barankovics párt története az egész jobbközép, polgári-keresztény-nemzeti szövetségnek mintegy történelmi előképe, vállalható normatív története.

Jött a megtorlás, például Mateovics Ferenc összesen 19 évet volt börtönben, Károlyi Bernát ferences szerzetes – aki Barankovics párti képviselő volt –, a börtön következményében 1954-ben meghalt, őt is vértanúnak tekinthetjük, az ő boldoggá avatása is folyamatban van.

1956. október 30-án az addig föld alatt lévő kereszténydemokraták – Keresztes Sándor és Mihalics Vid – megírták Nagy Imrének, hogy a párt felújítja működését, és ezt Farkas Dénes a rádióban is bejelentette. Nagy Imre mellett álltak, de ellenzéki pártnak deklarálták magukat, majd a Bibó-memorandum aláírásával Bibó Istvánt támogatták.

November 4-e után megint csak brutális megtorlás következett, Ma-

teovics Ferencet akkor 10 évre ítélték, 1974-ig volt börtönben. Van a pártnak még egy vértanúja: Tihanyi Árpádot kifejezetten azért, mert demokrata néppárti volt, 1957. december 31-én megölték. „A megtorlás méreteinek érzékeltetésére, elég csak a 71 demokrata néppárti képviselő sorsára utalni. 1948 és 1956 között 12 képviselő emigrációba kényszerült, az itthon maradt 59 közül 18 volt honatyát elítéltek vagy ellenük bírósági eljárást kezdeményeztek, kitelepítettek 4-et, internáltak 8-at, korábbi munkahelyeiktől megfosztottak 7-et, rendőri felügyelet alá rendelték 4-et, 5 személyt kuláklisra tettek, 4 személynek pedig el kellett hagynia a lakását.” Innentől kezdve a kereszténydemokrácia katakomba-létbe kényszerült. És itt hadd szóljak egy szót Keresztes Sándor néhai tiszteletbeli elnökünkről, megint csak az őszinteség jegyében. Amikor öt hét gyerekekkel bevitték a börtönbe, addig verték, amíg aláírt egy beszerzési nyilatkozatot, bár odaírta, hogy a lelkiismeret határain belül, de miután latinul írta, ezt nem értették. Soha senkinek nem ártott. (Később Keresztes Sándor volt a kapcsolat Illyés Gyula és Márton Áron között. Hogy Illyés Gyula katolikusként halt meg, abban szerepe volt Márton Áronnak.)

A kereszténydemokrata emigráció tekintetében szólnunk kell Varga Lászlóról, aki az ENSZ-ben minden nyomás ellenére fenntartotta a magyar ügyet, és Kovács K. Zoltánról, aki a Szabad Európánál tette, amit csak lehetett.

1989-ben természetesen megindult a párt újraszervezése, ennek a „fedőszerve” a Márton Áron Társaság volt. Az igazsághoz tartozik, hogy ketten különlegesen is segítettek a pártalakítást és a Márton Áron Társaság rendezvényein is exponáltak magukat: Pozsgai Imre és Gyulay Endre püspök.

És éppen 25 éve, 1989. szeptember 30-án, a ciszterci Szent Imre Gimnáziumban – akkor József Attilának hívták – újjáalakult a Kereszténydemokrata Néppárt, Gábor Dzsingisz és a holland kereszténydemokrata párt, a CDA hathatós segítségével.

Az a csodálatos a magyar kereszténydemokráciában, a KDNP-ben, hogy emberi szerencsétlenkedések, gyalogságok történhettek, de akár az 1947-es, akár az 1989-90-es 100 pontos programjainkat nézem, mind büszkén vállalhatók.

Az első szabad választásokat követően bekerültünk az Országgyűlésbe és Antall József kormányában rendszerváltoztató kormánypárt letünk. Méltó, hogy megköszönjük az akkori miniszterek és államtitkárok munkáját. A következő választáson – miközben a Kisgazdák és az MDF

szétesett, megroppant, amortizálódott – mi erősödünk.

Minden reményünk megvolt a jó folytatáshoz, amikor közbejött Giczy György szerepe. Hőzöngéssel kezdődött és politikai ámokfutással végződött. Tanulságos, hogy a MIÉP-el való kokettálásból, radikális jobbos retorikából, hogy lettek végül az MSZP segédcsapata... Varga László így írt erről 2002 adventjén: „1995-ben az Országos Választmány Giczy Györgyöt választotta meg elnöknek azzal a reménnyel, hogy egy fiatalabb generáció veszi át a vezetést. Ez fordulópontot jelentett a KDNP történetében, mert a kereszténydemokrácia érvényesülése helyett annak romba döntése kezdődött, a megér-

tés helyett az üldözés, a barátság helyett a gyűlölet lett úrrá. A bizottságok széthullottak, az alap- és megyei szervezetek munkája megszűnt. A képviselőcsoport és a nemzetközi kapcsolatok megszűntek. Az egykor pezsgő életet adó ragyogó épület, a Nagy Jenő utca 5. sz. alatt politikai hullaházzá vált. A megmaradt vezetők az eszme júdásai lettek.” És mi lett a vége? Az akkori – különben törvénytelen – KDNP nyomorúságos módon kiesett a parlamentből, kizárták a nemzetközi szervezetekből, az egyház elutasította – joggal – mondván: hogy se nem keresztény, se nem demokrata, ráadásul a vagyont is ellopták az utolsó fillérig, és csak adósságot hagytak hátra. Erkölcsi és politikai halottá vált a pártunk. De Varga László akkor összehívott minket, és azt mondta, hogy: nem fogom hagyni, hogy ez a párt kiessen a történelemből. Ennyi szellemi, erkölcsi, politikai erőfeszítést nem fogok veszendőbe hagyni. Seregély István érsek úr - akkori püspökkari elnök - összehívott minket Csépe Béla lakásán, és azt mondta, hogy ne adjuk fel, hanem harcoljunk.

Gábor Dzsingisz a CDA papírján a következő levelet írta nekem: „A Torgyán által vezetett Kisgazda Párttól jobbra elhelyezkedő kereszténydemokráciának sem választási lehetősége, sem tartalmi értelme nincs. Csakis a józan középfele tendáló politika lehet sikeres. Szerintem a június 21-i országos választmány az utolsó alkalom, hogy egy szervezett kereszténydemokrata párt porondon maradjon a magyar politikában. Ha a jelenlegi elnök posztján marad, vége mindennek. Csak egy új arc, egy új generáció mentheti meg ezt a pártot. Ha a te jelölésed az elnöki posztra kialakíthat egy többséget, akkor azzal megmenthető a józan kereszténydemokrata politika Magyarországon.

Ezt természetesen nem kérhetem anélkül, hogy ne fűzzem hozzá, szívesen rendelkezésemre állok abban a formában, amire te igényt tartasz. Döntésedhez Isten áldását kérem. „

Nem adtuk fel, hanem kibontottuk a zászlót és harcoltunk. A legnehezebb időkben is azért tudtunk megmaradni, mert a párt nagy öregjei: Varga László, Kovács K. Zoltán, Keresztes Sándor megalapították - Harrach Péter és Surján László vezetésével - a Magyar Kereszténydemokrata Szövetséget. Az MKDSZ volt az, ami az első Orbán kormányba átmentette a kereszténydemokrata értékeket, személyiségeket és – valamiképpen - a szervezeti létet is. Isépy Tamás vezetésével sikerült jogi úton elérni, hogy - 5 év elteltével! - a Legfelsőbb Bíróság döntést hozzon a Kereszténydemokrata Néppárt ügyében. Varga László így írt erről: „a Legfelsőbb Bíróság 2002. szeptember 26-án elhangzott ítélete szerint november 2-án újra összeült az 1997. júniusi törvényes összetételű Országos Választmány. Felcsillant a remény arra, hogy a KDNP megtisztulva újrakezdheti működését, hogy a párt visszatérhet

az eredeti politikai családjába, oda, ahova mindig is tartozott. A Kereszténydemokrácia ugyanis a harmadik évezred vezető eszmeisége, a világon mindenütt egyet jelent a közös szolgálatával. Magyarország sem lehet ezalól kivétel.” És megtörtént a csoda, 2002. november 2-án a Legfelsőbb Bíróság ítélete alapján, 5 évvel az események után, határozatképes formában össze tudott ülni a nagyválasztmány és megtörtént – ha ez nem képzavar - a halottak napi feltámadás.

Rendeztük a sorokat: helyi szervezetek újjáalakítása, Európai Néppárti tagság, adósságok kifizetése, újra jelen voltunk a parlamentben, önkormányzatokban, az Európai Parlamentben, és az egyházakkal is rendeztük a kapcsolatunkat. Döntő fontosságú volt a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt szövetségének a megkötése. Ami a többség és az igazság gondolatkörében fogant, ahol a Fidesz egy nagy széles gyűjtőpárt, kereszténydemokrata ihletettséggel, a Kereszténydemokrata Néppárt pedig egy keresztény világnézeti párt. És örömmel jelentem, hogy a Fidesz-KDNP szövetség Magyarország és az Európai Unió történelmének a legsikeresebb politikai konstrukciója, amit valaha létrehozta. Hatodszor nyerjük meg abszolút többséggel a különböző választásokat! A szociális népszavazást, az előző európai uniós és önkormányzati választást, 2010-ben kétharmados többséggel a parlamenti választást. Most az áprilisi választásokon újra kétharmados többség, abszolút többség az európai uniós választásoknál, és itt állunk a küszöbén annak, hogy hetedszer is abszolút többséggel meg tudjuk nyerni az önkormányzati választásokat.

De látnunk kell, hogy a párt végső soron: eszköz. Eszköz a célok elérésére. Mik ezek a célok? Csak hogy aktualitást mondjak, pl. a bankok elszámoltatása. Ez valóban erkölcsi forradalom! A formál jogászkodással szemben az igazság érvényesül. Most történik meg az, hogy az állam az emberek mellé áll a különböző érdekcsoportokkal szemben. Elértük, hogy keresztény Alkotmánya van Magyarországnak. Bevezettük a családi típusú adózást, ami a KDNP-nek kezdetektől fogva az egyik legfontosabb program-pontja volt. A külhoni magyarok honosítása által megteremtettük a nemzet közjogi egyesítését.

Barátaim! Megselekedtük azt, amiért az alapító atyák hetven éve megalapították a pártunkat!

(Az országos választmány 2014. szeptember 27-i ünnepi ülésén elhangzott beszéd szerkesztett változata.)

„A Kereszténydemokrata Néppárt nagy, jelentős és befolyásos párt a magyar közéletben”

Orbán Viktor beszéde a KDNP országos választmányának ülésén

– Folytatás az 1. oldalról –

Vége van a régi politikai világnak, és ezentúl egy másik politikai világban fogunk élni, és ennek az új korszaknak az alapjait nekünk magunknak kell lerakni. A világgazdaság súlypontja – követve bolygónk demográfiai mozgását – keletre tolódik. Ez olyan fejlemény, amely kikezdi a mi nyugati önbizalmunkat, ezért is olyan nehéz szembenézni vele. Ebben az új világban versenyfutás zajlik annak a közösségszervezési módnak, annak az államnak a megtalálásáért vagy inkább kimunkálásáért, amely leginkább képes egy nemzetet, egy közösséget versenyképessé tenni a megváltozott körülmények közepette. Ami korábban kétségbevonhatatlannak bizonyult, az mára megkérdőjelezhető. Itt van jelentősége az Önök történelmi tapasztalatainak. Modellkísérletek és modellek keresésének tanúi vagyunk, higgadt, nyugodt gondolkodás szükséges a jó döntésekhez. Be kell mondanunk, meg kell vallanunk, egyenesen ki kell mondanunk, hogy a politikai korrektség, ami a régi politikai világot meghatározta, valójában egy olyan taburendszer, amely megfoszt bennünket az őszinte, innovatív gondolkodás lehetőségétől és az őszinte beszéd lehetőségétől is. Modellkísérletek idején persze óvatosságnak kell lenni. Azt olvastam a napokban egy professzor írásában – idézem őt –, hogy „amit modellnek gondolunk, az gyakran valójában makett. Összekeverjük a kettőt. Modell az, ami úgy működik, mint az igazi, legfeljebb nem úgy néz ki. A makett az, ami úgy néz ki, mint az igazi, csak nem működik. Sok minden van, amire azt mondjuk modell, de valójában makett.”

Ez fontos figyelmeztetés. Szóval nem kisebb feladat áll előttünk, mint hogy megpróbáljuk megkeresni és megtalálni a Nyugat-Európában elfogadott politikai korrektség dogmarendszerétől magunkat függetlenül azt az új magyar államot, amely képes arra, hogy a mi közösségünket évtizedes távlatban sikeressé tegye a nagy világversenyfutásban. Fontos adalék, hogy a kereszténydemokrácia nagyjainak gondolatai, Adenauer vagy Schuman gondolatai a mai európai kódrendszerben nem lennének szalonképesek, nem minősülnének PC-nek. Ezért nem kell a kereszténydemokratának megijedni akkor sem, hogyha a liberális szekta főpapjai egyre hangosabban követelik kiközösítésünket, mert ezzel a kereszténydemokrácia nagyjait is kiközösítene az európai politikából. A libe-

rális demokrácia hívei, tisztelt Kereszténydemokraták, ugyanis úgy gondolják, hogy valami vagy liberális demokrácia, vagy nem is demokrácia. Ezt azért tehetik meg, mert azt gondolják, hogy amit ők képviselnek, az az egyedüli helyes álláspont. Így lép a liberális okoskodásban a többségi elv helyébe a kizárólagosság elve, és így kerül szembe egymással a liberális és a demokratikus elv. A liberálisok így védik meg magukat egy demokráciában a kisebbségbe szorulás kellemetlen érzésétől. De attól, hogy valami lélektanilag érthető, még nem válik elfogadhatóvá az elvekről, értékekről és végső soron egy modellválasztásról folyó vitában.

Egy demokráciában, egy európai demokráciában a többség akarata megkerülhetetlen tény. A demokráciáknak többféle elfogadható formája létezik, vagyis egy demokrácia nem szükségképpen liberális, és attól, hogy valami nem liberális, még lehet demokrácia. A liberálisok mindig azt szeretnék elhittetni, hogy választani mindig csak két megoldásból lehet. A jövő egyik legfontosabb téje, hogy mi, magyarok elkerüljük ezt a zsákutcát. Ezért fontos, hogy napirenden tartuk az európai demokrácia kérdését. Fontos, hogy kimondjuk: egy közösségnek más céljai is lehetnek, mint elvont elvek és absztrakt okoskodások érvényre juttatása. Bizony ilyen cél lehet a saját fennmaradásának biztosítása és saját igazságainak védelme is.

Ez a politika – és mi ezt követtük az elmúlt években – súlyosan sérti a politikai korrektség taburendszerére épülő csoportok érdekeit is. Ezért nem válogatnak az eszközeikben. Az ő válaszuk annyi, hogyha nem fogadod el a ma egyeduralgató liberális eszmerendszert, valójában a diktatúra híve vagy, és máris együtt emlegetnek Kínával, Oroszországgal vagy éppen Szingapúrral. Persze ők is tuják, hogy állításuk valótlán, hiszen Magyarország a Nyugat elválaszthatatlan része, még a kommu-

nizmus és a Szovjetunió sem tudott bennünket kiszakítani onnan. Ezért is vagyunk tagjai az Európai Uniónak és a NATO-nak is. Idézzünk föl néhány gondolatot a nagyoktól, mondjuk, Schumantól: „A demokrácia a kereszténységnek köszöni létét.” Így folytatja: „Azon a napon született, amikor az ember megkapta a hivatást, hogy evilági életében megvalósítsa személyi méltóságát az egyéni szabadságban, mindenki jogainak tiszteletében és az egyetemes testvéri szeretet gyakorlásával.” Ma már nem mondanak ilyeneket az Európai Parlamentben. Vagy idézem Adenauert: „A demokrácia számunkra nem merült ki a parlamenti kormányzásban, számunkra olyan világnézet egyben, amely szintén a kereszténység által a minden egyes ember méltóságáról, értékéről és elidegeníthetetlen jogairól kialakított felfogásában gyökeredzik.” Majd Barankovics így folytatja: „Nincs abban semmi túlzás, hogy keresztény erények nélkül, a személyiség mélyesége tisztelete, a felebaráti szeretet, az igazságosság, a közjó iránti áldozatkészség, a szabadság és egyenlőség lelkes szeretete nélkül senki sem lehet jó demokrata.” Azóta, hogy ezeket a szavakat elmondták, valami megváltozott Európában. Európában az elmúlt évtizedekben úgy gondolkodtak, hogy divatjamúlt, avított és anakronisztikus dolog a demokráciáról keresztényként gondolkodni. Robert Schuman mondata „Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz” ma igazi felségsértésként hangzik. A mostani válság azonban megmutatta, hogy éppen az a kő, amit az unió alkotmányán dolgozók félredobtak, az a sarokkő, amely minden erőt és feszültséget egy pontba gyűjtve, az egész építményt, az egész európai építményt egybetartja. Amíg ez a kő, az Európa keresztény gyökeréről passzusok nem kerülnek a helyükre, az Európai Unió befejezetlen projekt marad. Ezt mi, magyarok pontosan tudjuk, mert amíg ez a sarokkő nem került be Magyarország Alaptörvényébe, addig mi sem látunk tisztán, merre vezet a magyarok útja a XXI. században. Most szembesülünk azzal is, hogy a liberális értékrend kulturális missziója is megtört a nagyvilágban. Érdemes átgondolni, hogy a liberális politikai rendszerek exportja helyett inkább valódi kulturális párbeszédet alakíthatnánk ki szerte a világban a tőlünk különböző vallást, vallási fölfogást képviselőkkel. Sokan állítják, hogy a kereszténység mostanában

nehéz idők járnak, ami abban az értelemben igaz is, hogy manapság a kereszténység a legüldözöttebb vallás. Igaza lehet a britek miniszterelnökének, David Cameronnak, amikor azt mondta: „Erősebbek lennénk, ha nagyobb lenne a hitünk. Nagyobb hitre lenne szükségünk,” – folytatta – „hinnünk kell abban, hogy képesek vagyunk megváltoztatni az emberek életét, javítani országunk lelki, fizikai és erkölcsi állapotát, és ezt a szándékunkat szegyenkezés nélkül, nyíltan vállalnunk kell.” Mint ahogy mi, a mostani magyar kormány ezt vállaljuk is. Sőt, a Kereszténydemokrata Néppárttal közösen vállaltuk első kormányzásunk idején, vállaltuk 2010-ben is. Beszéljünk egyenesen: egy liberális demokrácia nem lett volna képes arra, hogy neki menjen a rezsizsámláknak, hogy segítő kezét nyújtson a devizahitelesek százezreinek, hogy megadóztassa a multikat, a nagy energiaszolgáltatókat és a bankokat. Nem lett volna képes, hogy belenyúljon a devizahitel-szerződésekbe, kimenekítse az önkormányzatokat az adósságcspadából, a méltányos közteljesítés elve alapján újraszervezze az adórendszert, hogy célul tűzze ki a teljes foglalkoztatottság megteremtését, és emberek százezreinek adjon munkát segély helyett, és nem lett volna képes arra, hogy támogassa a családokat, és olyan szabályokat hozzon, amelyek védelmet nyújtanak gyermekeinknek. A sortetetés szerint folytatható. Tisztelt Kereszténydemokraták, erre kell, ezért kell kereszténydemokrata kormányzás Magyarországnak. Erre kell, ezért kell a megújított és újjászervezett magyar állam is.

Azt mondtam korábban, és ezt erősítem meg most is, hogy mi egy kereszténydemokrata alapokon álló, néppárti kormány vagyunk. Kereszténydemokrata szellemiségben kormányunk minden magyar ember érdekében. Végezetül idézzük fel azt, amit az egyik legnagyobb amerikai elnök mondott, és így hangzik: „Ne azzal törődjünk, hogy Isten a mi oldalunkon áll-e, hanem azzal, hogy mi Isten oldalán állunk-e.” Azt kívánom a Kereszténydemokrata Néppártnak a következő hetven esztendőben is, hogy sikerüljön mindig a jó oldalon állni a magyar és az európai politikai élet színpadán is.

Isten éltesse Önöket!

(Az országos választmány 2014. szeptember 27-i ünnepi ülésén elhangzott beszéd szerkesztett változata.)

Keresztes Sándor a kereszténydemokrácia zászlóvivője volt

– Folytatás az 1. oldalról –

A tavaly elhunyt Keresztes Sándor 1919-ben Magyarokereken (Kalotaszentkirály község része) látta meg a napvilágot.

Semjén Zsolt, miután a kereszténydemokrata politikus fiával, Keresztes K. Sándor volt környezetvédelmi miniszterrel leleplezte az emléktáblát, az MTI-nek nyilatkozva közölte: Keresztes Sándornak óriási szerepe volt abban, hogy a Barankovics-pártot át lehetett menteni a rendszerváltozásra és napjainkig. A politikus felidézte, hogy Keresztes Sándort letartóztatták a nyilasok, bebörtönözték a kommunisták, de mindvégig hű maradt a kereszténydemokráciához.

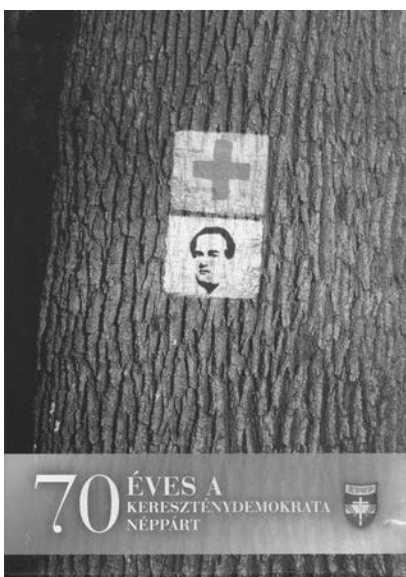
Könyv és film a kettős jubileumra

Könyv és film is készült a párt alapításának hetvenedik és újjáalakulásának huszonötödik évfordulójára, mindkettő 70 éves a Kereszténydemokrata Néppárt címmel. Előbbit, amelyben Szabó Róbert és Tabajdi Gábor történészek mutatják be a ma-

A zsúfolásig megtelt templomban tartott laudációban elhangzott: Keresztes Sándor politikai nézetei a nemzeti hagyományokra épültek, ugyanakkor a katolikus szociális reformmozgalmakban megújult, korszerű keresztény eszmények formáltak.

Semjén Zsolt kitért arra is, hogy a kereszténydemokrata politikusnak jelentős szerepe volt abban, hogy II. János Pál pápa a gyulafehérvári egyházmegyét érseki rangra emelte. Emellett a hatvanas évektől az erdélyi magyar kisebbség és az egyház nemzetfenntartó szerepének megőrzése érdekében üzenetközvetítői feladatot vállalt Illyés Gyula és Márton Áron között.

gyar kereszténydemokrácia történetét, a Demokrata Néppárt és később immáron Kereszténydemokrata Néppárt útját, Pálffy István szerkesztette és a Barankovics István Alapítvány adta ki. Utóbbit Balogh László rendezte.

Semjén Zsolt nyitotta meg a XXII. Őszi Vásárt Székelyudvarhelyen

Október 2-án megnyílt az immár huszonkettedik alkalommal megszervezett rangos gazdasági esemény, az Őszi Vásár Székelyudvarhelyen. Beszédet mondott Semjén Zsolt magyar miniszterelnök-helyettes, az idei rendezvénysorozat fővédnöke, Bunta Levente, Székelyudvarhely polgármestere a társszervező intézmény részéről, Borboly Csaba megyeelnök, a főtámogató Hargita Megye Tanácsa nevében, illetve dr. Verestóy Attila RMDSZ-es szenátor.

FORRÁS: KDNP.HU

Semjén Zsolt az esemény nemzetpolitikai dimenziójáról beszélt:

– Kulcsfontosságú, hogy az őseink és a saját magunk által létrehozott értékeinket fel tudjuk mutatni a nagyvilágnak, ezáltal tudatosítva ezeket magunkban is. Ha mi nem menedzseljük magunkat, helyettünk senki nem teszi ezt meg. Ha nem tudjuk felmutatni értékeinket, helyettünk senki sem teszi meg. Ha nem állunk ki érdekeink mellett, más nem fogja megtenni helyettünk. Egy ilyen nagyszabású vásár azért is jó tehát, hogy be tudjuk mutatni a világnak az általunk létrehozott értékeket – azokat, amelyek büszkeséggel töltenek el. Nemzetpolitikailag is fontos ez a büszkeség, hiszen egy szellemileg nagy, de létszámában kis nép számára akkor van megmaradás, ha minden tagjában benne van a tudat, hogy érdemes és büszkeség ehhez a nemzethez tartozni. Ne feledjük el, nincs még egy olyan nép, amely létszámához képest annyi Nobel-díjast adott volna a világnak, mint a magyarság. De ugyanez igaz a sportra – ha Puskás Öcsire, az aranycsapatra, vagy olimpiikonjainkra gondolunk –, de a kultúrára és a tudományos életre is – számtalan példát sorolhatnánk Bartóktól Máraiig vagy Neumann Jánostól Teller Edéig. Mi, magyarok, a kulturális értékeinket büszkén bemutatjuk, de gazdasági tekintetben hajlamosak vagyunk a túlzott szerénység vétkébe esni. Holott nyilvánvaló, hogy egy közösség megmaradása alapvetően függ az életminőségtől, a munkalehetőségektől és a fejlődési potenciáltól. Ha ezek megvannak, a fiatalok szülőföldjükön maradnak, és egyről a kettőre tudnak jutni. Ezért is nagyszerű esemény egy

ilyen vásár, mert ezeket a gazdasági szempontokat hozza előtérbe, és ezek fejlesztését segíti elő – hangsúlyozta a magyar kormány miniszterelnök-helyettese.

A szalagvágást követően a meghívottak és az első vásárlatók meglepetésként a sportszernyokban és annak közvetlen környezetében elhelyezett kiállítói felületeket, majd 15 órától számos helyi vállalkozó jelenlétében gazdasági konferenciát tartottak a polgármesteri hivatal Szent István-termében. Az itt megjelent üzletembereket László János, a rendezvénysorozat házigazdája, Zsigmond Barna Pál, Magyarország csikszeredai főkonzulja, Borboly Csaba és Bunta Levente köszöntötték.

A köszöntőbeszédek követően Szávicz Petra, az Európai Unió Alapok Minisztériumának RMDSZ-es államtitkára, Skapinyecz Péter, a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. Romániáért felelős főtanácsosa, Péli Levente, Hargita Megye Tanácsa beruházási vezérigazgató-helyettese, Dobos Erika, Hargita Megye Tanácsa Elemző Csoportjának munkatársa, Gyerkő László, a romániai Versenytanács elnökségi tagja, Szén Zoltán, az OTP Bank Románia régió-igazgatója és Mátis Jenő, a BGA Mikrohitelzési társaság vezérigazgatója előadásait hallgathatták meg az érdeklődők.

Péli Levente előadásában kiemelte a 2007-2013-as periódus tapasztalatait a kis- és közepes vállalkozásokat érintő pályázatokra vonatkozóan, amelyre alapozva készülnek a következő időszak tervei. Dobos Erika az országban működő pozitív példákra alapozva azokról a lépésekről beszélt, amelyek szükségesek Hargita megyében a befektetésvonáshoz.

Vadászérdemrenddel tüntették ki Semjén Zsoltot

Tamás Sándor, Kovászna Megye Tanácsának elnöke a Venator Terrae Siculorum Vadászérdemrend gyémánt fokozatát adományozta Semjén Zsolt nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettesnek, a KDNP elnökének a Székelyföld természeti értékeinek népszerűsítéséért, hírnevének öregbítéséért, a vadászati kultúra megőrzéséért és ápolásáért, a vad és élőhelye védelméért kifejtett munkája elismeréseként, a IV. Székelyföldi vadásztalálkón, a Kovászna megyei Árkoson október 4-én.

Magyarország győzött!

A Fidesz-KDNP önkormányzati választási sikerével „megvan a harmadik győzelmünk”, Budapesten pedig „több mint kétharmadunk van” – jelentette ki Orbán Viktor miniszterelnök, a Fidesz elnöke október 12-én este a Fidesz-KDNP önkormányzati választási eredményváró rendezvényén, a budapesti Bálna előtt felállított színpadon. A kormányfő kijelentette: az elmúlt négy évben visszaadták a reményt Magyarországnak, az elkövetkező négy évben pedig naggyá fogják tenni az országot.

FORRÁS: IKSZ.NET

A miniszterelnök a szimpatizánsaik és kormánypárti politikusok előtt tartott beszédében úgy fogalmazott: a választás eredményének lényege, hogy Magyarország győzött, „győzött az összefogás, az együttműködés és az egység”, és „alulmaradt a békétlenség, a széthúzás, a cinizmus és a reménytelenség”.

Hangsúlyozta, önkormányzati választási sikerükkel megvan a kormánypártok idei harmadik győzelme az országgyűlési és az európai parlamenti szavazás után.

Szavai szerint most ismét megtanulták, hogy nincs nagyobb erő az együttműködésnél, és három választási sikerrel a hátuk mögött azt mondhatják, hogy „Magyaror-

szág erős ország, mert mindegyik választáson képes volt Európában is párját ritkító összefogást teremteni”. Orbán Viktor kijelentette: az elmúlt négy évben visszaadták a reményt Magyarországnak, az elkövetkező négy évben pedig naggyá fogják tenni az országot. Mint mondta, számukra a győzelem nem pozíciót jelent, hanem jogot arra, hogy még többet dolgozhassanak.

Budapestről szólva a miniszterelnök kifejtette: a Fidesz-KDNP több mint kétharmadot szerzett, hiszen jelen állás szerint a 23 kerületből 17-nek lehet kormánypárti polgármestere. Orbán Viktor beszédében gratulált a

Fidesz-KDNP újraválasztott főpolgármesterének, Tarlós Istvánnak, akihez fordulva azt mondta: az elmúlt évek bebizonyították, hogy Budapest a nemzet fővárosa, és aligha lehet nagyobb megtiszteltetés, mint ha valaki a nemzet fővárosának életét irányíthatja.

„A mi egységünket valójában egy nagy közös szenvedély tartja össze”,

amelynek a neve: Magyarország. „Szolgáljuk hát szorgalmasan és alázattal! Hajrá, Magyarország, hajrá, magyarok!” – zárta néhány perces megszólalását a kormányfő.

A Bálna rendezvényközpont előtti színpadon ott volt Tarlós István mellett Harrach Péter, Kövér László házelnök, Pintér Sándor belügyminiszter, Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, Rogán Antal, a Fidesz parlamenti frakcióvezetője, Gulyás Gergely, az Országgyűlés törvényalkotásért felelős alelnöke, Kubatov Gábor, a Fidesz pártigazgatója és Gyürk András fideszes európai parlamenti képviselő is.

Kivették részüket a KDNP-s jelöltek a győzelemből

– Folytatás az 1. oldalról –

Összegzése szerint a szövetség ereje, az összefogás minden egyes választókerületben döntő volt, ahol külön indultak, ott gyengébb eredményt értek el. Kitért arra is, hogy 600 olyan polgármester nyert, aki a szövetség színeiben mérette meg magát,

rendszerhez hozzá lehet nyúlni, de csak a fejlesztés irányába, a visszafejlesztés nem az ő világuk – tette hozzá. Kiemelte: a családtámogatási rendszer akkor jó, ha hosszú távon kiszámítható, és biztonságot ad a családoknak. (A napilap cikke szerint mérsékelnék a szociális kiadásokat és átalakítanák a segélyezést.)

2500 a Fidesz-KDNP önkormányzati képviselőinek a száma, és 225-en jutottak be megyei közgyűlésekbe.

A frakcióvezető a Népszabadsági aznapi számában a szociális segély átalakítását taglaló információkról elmondta: a kormány még nem döntött, és a költségvetést sem tárgyalta a frakciószövetség. A családtámogatási

Az Alkotmánybíróság várható döntését firtató felvetésre úgy választott: elszántak, hogy a devizahitelesek kihozzák abból a helyzetből, amibe kerültek. Folytatják a törvényhozást, és ha akadályt jelez az Ab, meg fogják oldani – ígérte Harrach Péter, aki szerint mindez jogtechnikai kérdés.

Soha ennyi KDNP-s polgármester és képviselő még nem volt

Még sohasem volt ennyi polgármestere, alpolgármestere és megyei, települési önkormányzati képviselője a Kereszténydemokrata Néppártnak – mondta Semjén Zsolt október 12-én késő este az MTI-nek az önkormányzati választások eredményét értékelve. A Kanadában hivatalos látogatáson tartózkodó miniszterelnök-helyettes telefonon nyilatkozva kiemelte: az emberek vasárnap ismét megerősítették őket abban, hogy jó úton járnak.

FORRÁS: IKSZ.NET

Felhívta a figyelmet arra, hogy a Fidesz-KDNP szövetség Magyarország és az Európai Unió történetének legsikeresebb politikai konstrukciója. Immáron hetedszer győztek abszolút többséggel, amire nincs példa sem az unióban, sem Magyarországon – összegzett Semjén Zsolt. A KDNP elnöke kiemelte, hogy a ke-

reszténydemokrata Bagdy Gábor marad Budapest főpolgármester-helyettese. Hangsúlyozta, hogy egy újabb, nagyobb településen Mátészalkán a KDNP adja a szövetség polgármesterét. A pártszövetség győztes polgármesterei közül a KDNP delegálta még a többi között a III. kerületben, Egerben, Tatán, Piliscsabán, Tökölön, Vácott, Barcsan, Kisvárdán a jelöltet.